۶

گزارشی از پشت صحنه برنامه «دست فرمون» که مدتی است فصل دوم آن روی آنتن شبکه نسیم است

به این میگن دست فرمون!

معترضان به فرماندار میشیگان او را از طرفداران هیتلر و نازی‌ها می‌دانند

۸

کمتر از یک ماه مانده به انتخابات آمریکا، آشوب‌ها در این کشور بیشتر از هر زمانی شده است

صدای طبل جنگ می‌آید

کرونای بی‌بی‌سی پرشین

میثم امیری
خبرنگار

درگذشت شادروان شجریان همزمان شد با اوج‌گیری کرونا در تهران. دولت شرایط ویژه اعلام کرد. قوانین تازه و سختگیرانه‌ای وضع شد. خبرها می‌گفت بیمارستان‌های بزرگ شهر تهران پذیرش ندارند و تخت‌ها پرشده است. هرکدام از ما یک نفر را در اطرافمان داشتیم که کرونا گرفته باشد.

در همین روزها، قلب استاد برجسته آواز از حرکت ایستاد و دیگر حنجره‌اش نوایی نساخت. علاقه‌مندان به شجریان جلوی بیمارستان جم تجمع کردند. در آن تجمع ماندند. شعر خواندند و برخی شعار دادند. این تجمع در بهشت‌زهرا ادامه پیدا کرد. همین تجمع در مشهد که یک شهر زیارتی و پررفت‌وآمد است، ادامه یافت.

به نظر هر رسانه یا هر دوستدار فرهیخته استاد، هشدارها درباره کرونا باید بازتاب داده می‌شد. رسانه باید می‌گفت که مردم مواظب کرونا باشند.

می‌توان هم یاد استاد را گرامی داشت و هم موازین بهداشتی را رعایت کرد. اما رسانه‌های بیگانه با پیشگامی بی‌بی‌سی پرشین کمترین توجهی به این موضوع نشان نداده‌اند. آنها نگفتند کرونا در حادترین شرایط، تهران را تهدید می‌کند. ننوشتند مردم تجمع نکنید. هشدار ندادند یک ناقل کرونا در یک جمع شلوغ مثل آدمی است که داسی دست گرفته باشد و بخواهد یک یک آدم‌ها را درو کند. اینها را ننوشتند.

خبرهای بیگانگان به زبان فارسی بیشتر تقابل‌ها را تند می‌کرد. آنها تیتر زدند: «عکسی که روایتگر نگرانی امنیتی حکومت از مراسم شجریان شد.» یعنی رسانه بیگانه از این‌که مردم کرونا بگیرند نگران نیست، از این بابت دلخور است که چرا نیروهای امنیتی و مردم یکدیگر را به گلوله نبستند و این جمع به خشونت نینجامید یا در خبر دیگری نوشت در حالی شجریان به خاک سپرده شد که «آرامگاه فردوسی بعد از خاکسپاری بسته‌شده‌است.» یعنی به نظر آنها باید آرامگاه فردوسی محل تجمع عاشقان استاد می‌شد تا همه کرونا بگیرند؟ به نظر شما طبیعی نیست که وقتی کرونا به بالاترین عدد خود در ایران رسیده، کنترل‌ها بیشتر شود؟ اگر در آرامگاه فردوسی باز بود، قرار بود چه اتفاقی بیفتد؟ یعنی مردمی که تا آرامگاه فردوسی آمده بودند با آمدن به داخل محوطه قرار بود چه‌کار کنند؟ انقلاب کنند؟

آنها چندین تیتر درباره خبر ناپایدار عباس میلانی منتشر کردند، ولی از خطر کرونا در تجمعات چیزی ننوشتند. اگر شجریان متن قانونی اساسی تازه‌ای را به میلانی داده، چرا میلانی آن را منتشر نمی‌کند؟ البته رسانه‌های بیگانه به پرسش‌های معقول نمی‌پردازد.

اما شاید بگویید بی‌بی‌سی پرشین و همراهانش دوست دارند جامعه ایرانی را دور از خطر کرونا ببینند. می‌خواهند بگویند زندگی در ایران جریان دارد و مردم به‌دور از خطر کرونا می‌توانند در تجمع‌ها و برنامه‌های پرشور و شلوغ شرکت کنند. ولی کافی است کوشش این بنگاه‌ها را در دوره محرم ببینیم. یعنی در عزای سیدالشهدا که کرونا تا این اندازه حاد نشده بود، آنها چه می‌کردند؟ می‌دانیم ۱۴۰۰ سال است مردم در رثای سیدالشهدا غمگساری می‌کنند. این عزای هویتی و تمدنی ربطی به نظام‌های سیاسی یا حتی جمهوری اسلامی ندارد. بااین‌همه بی‌بی‌سی پرشین و دوستانش در آن ایام جور دیگری خبر می‌زدند. نحوه خبررسانی آنها نشان می‌دهد تجمع خوب است اگر برای محمدرضا شجریان باشد که با بی‌بی‌سی پرشین مصاحبه کرده و تجمع بد است اگر برای شهیدی به نام حسین بن علی باشد که این رسانه‌ها نمی‌توانند درباره‌اش تحلیلی مثبت کار کنند.

به نظر آنها محرم یک «عزاداری در سایه کرونا»ست. خبر دیگر این است: «برگزاری مراسم محرم در ایران با وجود کرونا.» این تیتر نشان می‌دهد ادیتور بی‌بی‌سی پرشین شاکی است از این که چرا چیزی به اسم محرم ذاتا وجود دارد. چون هیچ راهی وجود ندارد که مراسم محرم در ایران تعطیل شود. اگر حکومت تمام برنامه‌های شلوغ و هیات‌های برجسته را تعطیل کند که تعطیل کرد، باز هم مردم در زیرزمین خانه‌شان، پارکینگ آپارتمان‌شان، منزل نقلی‌شان مراسم برگزار خواهند کرد. کدام حکومت می‌تواند هیات «دستفروش‌های میدان امام حسین» را تعطیل کند؟ هنوز این حکومت از مادر زاده نشده و روشن است همه این هیات‌های محلی و بومی چه نسبتی با بنگاه خبرسازی ملکه دارند! بنابراین این‌بار رسانه‌های بیگانه به جنگ هویت می‌روند؛ هویت ما.

آنها عبارت «محرم کرونایی» را تیتر می‌کنند و البته آنها هیچ‌گاه تیتر نخواهند کرد: «خاکسپاری کرونایی.» اما فقط امام حسین نیست، بی‌بی‌سی پرشین با ایران دشمن است. وگرنه در همان روزها چنین تیتر می‌زند: «تدابیر بهداشتی برای مراسم محرم شیعیان در افغانستان.» انگار می‌خواهد بگوید: محرم شما ایرانی‌ها مشکل دارد. آن راهبرد آشنا باز هم دیده می‌شود: تفرقه بینداز و حکومت کن. نه فقط بین شجریان و امام حسین تفرقه بینداز بلکه بین امام حسین ایرانی‌ها و امام حسین افغانستانی‌ها فاصله بینداز، شاید گرفت و دعوایی درست شد.

حرف این است که ما در ایران با وجود محرم نسبت به شیوع بیشتر کرونا نگرانی بودیم. هیات‌های بزرگ را تعطیل کردیم. ماسک زدیم. به نام نامی جوانمردان کربلا، مواد ضدعفونی کننده خیرات کردیم. موضوع این نیست.

موضوع این است که کرونا بهانه‌ای است تا رسانه‌ای که خودش را «بی‌طرف» می‌خواند، از مردم یک کشور و هویت آن کشور انتقام بگیرد. به همین خاطر هر روز تیتر می‌زد بالاترین آمار جان‌باختگان در ایران... و البته در این روزها سعی می‌کرد این جور تیترها را درز بگیرد. بی‌طرف بودن و خبررسانی صحیح؟ تیتر را ببینید: «کرونا در ایران، آرایشگاه، باشگاه، عروسی و عزا تعطیل است؛ محرم برگزار می‌شود.» آیا در این تیتر فقط مخالفت با جمهوری اسلامی می‌بینید یا آنها از چیز دیگری عصبانی هستند؟ آنها بارها می‌پرسند آیا امکان برپایی مراسم وجود دارد؟ مخاطب این تیتر فقط مردمی هستند که به عشق حسین بن‌علی سیاه می‌پوشند.

چون آنها یاد حسین بن‌علی را زنده نگه می‌دارند. اما دست و پا زدن‌های رسانه‌های بیگانه تمامی ندارد: «تلاش برای محرم بدون پلاستیک...» آیا این را برای کریسمس خودشان یا عید پاک یا هر مراسم دیگری چنین تیتر می‌زنند؟ آیا موضوع رسانه اینجا حفاظت از محیط زیست است؟ این تیتر را ببینید: «هفته جدال محرم و فرهنگ.» از این تیتر چه می‌فهمید؟ یا این تیتر را ببینید: «سوگواری منظم پرخرج و جاده‌های شلوغ رو به شمال» و البته رسانه لندنی از درک این موضوع عاجز است که بسیاری از شمالی‌ها در تهران زندگی می‌کنند و برای گرامیداشت محرم به شهرشان می‌روند و این ربطی به «شادی» در «هوای آزاد» ندارد؛ همان طور که این جاده‌ها در دیگر تعطیلی‌ها هم پرتردد است، نه برای شادی که برای رسیدن به آشیانه خود و ادامه زندگی که آمیخته‌ای از شادی و غم و عزا و عروسی است. توضیح واضحات!

آنها در گزارش‌های خود از آرایش‌های محرمی هم نگذشتند... در موضوع محرم، صدها خبر و تحلیل و راست و دروغ و تجسس در زندگی مردم در بی‌بی‌سی پرشین و اذنابش دیده می‌شود و حتی بنگاه پرشین‌ملکه از محاسن گذاشتن مردم هم نمی‌گذرد...

بعید است مدیران انگلیسی زبان میز ایران چیزی از منطق بدانند.

برای آنها خصومت و تفرقه‌پراکنی اصل است. با این همه یکی دو نفر مثل بهنود هنوز توی آن رسانه‌ها نشسته‌اند. آنها می‌توانند یک مثال ساده درسی را به آنها توضیح بدهند. مثال این است: «بائک تجر، بائی لا تجر...» یعنی «ب»ی شما حرف جَر است، «ب»ی ما حرف جَر نیست؟ یعنی کرونای محرم و امام حسین، کروناست، ولی کرونای خاکسپاری شجریان، کرونا نیست؛ ویروس نیست، نمی‌کشد، مبتلا نمی‌کند، از پا نمی‌اندازد؟

یادداشت:
رسالت بوذری
مجری

ای خدا این وصل را هجران مکن

هوالعلی‌الاعلی

محبت سیدالشهدا در میان آدم‌ها
با هر رنگ و نژاد و ملیت، همزبانی می‌آورد
من با همه ساکنان این محبت، هموطنم...
همزادم... هم‌قبیله‌ام...
وقتی پیرمرد عراقی با چشمان اشکبار، به من می‌گوید
«سلام مرا به اهل ایران برسانید، امسال جایشان گرچه خالی است ولی ما دعاگویشان هستیم»
یعنی آن پیرمرد هم، هموطن من است
و مگر جز این است که کربلا موطن همه ماست...
و مگر جز این است که
هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
بازجوید روزگار وصل خویش
و اربعین روزگار وصل ماست...
گرچه امسال به بلا دچار آمدیم...
در چنبره کرونا گرفتار شدیم و بسیاری از عشاق الحسین علیه‌السلام در حسرت زیارت اربعین شب را به صبح و صبح را به شب پیوند زدند، اما قلبشان را حرم ساختند و به‌قصد تقرب به این حرم، قلب را صیقل زدند...
من در این میانه به قول آل احمد، دیگر خسی در میقات نیستم... کسی هستم در میعاد...
مباهی و مبتهجم به این‌که گرچه سیه‌رو و بی‌لیاقتم اما سفیرم...
و مگر سفیر امانتدار نیست!
من امانتدار ارادت مردمم... به‌قدر توانم
...
باروی سیاه...
با ناله و آه...
نامه می‌برم به دربار پادشاه...
بسان موری به نزد سلیمان...
گرچه بی‌قدر و قیمتم... اما هنرمور
همین است، که پیشکش کند ران ملخی به محضرش...
فوز و فیض زیارت گرچه سلب شده،
اما به قول رفیقم که پیغام داده بود
به اربابم بگو
بطلبی یا نطلبی دوستت دارم...
«دوستت دارم حسین» های مردم را
در این وانفسای دوری از کربلا به دوش می‌گیرم و می‌برم به محضرش...
و این نه تنها برایم سخت و صعب و دشوار نیست، که احلی من العسل...
اما بگذارید اعترافی کنم...
کابوسی گریبانم را چسبیده و رها نمی‌کند
و آن این‌که نکند چشم باز کنم و کسی
شانه‌هایم را
تکان دهد و بگوید
«آهای عمو یادگار
خوابی یا بیدار...»
من سخت می‌ترسم از آن روز که
چشم باز کنم و کسی بگوید
«چه خواب شیرین
و دلربایی بود این سفرهای کربلا...»
آی جماعت!
من از این کابوس هراسناکم...
کاش نیاید...
کاش گریبانم را رها کند...
ای خدا این وصل را هجران مکن
سرخوشان عشق را نالان مکن
نیست در عالم ز هجران سخت‌تر
هرچه خواهی کن ولیکن، آن مکن
بنده شاه ولایت
عبده الراجی رسالت
یا علی یا هیچ

ببینید و بشنوید

شبکه دو

۷:۳۰	در انتهای الوند
۱۱	زنده باد زندگی
۱۴:۴۰	نبض دو
۱۸	عصر خانواده
۲۱:۳۰	سریال «بوم و بانو»
۲۳:۳۰	مسابقه ایرانیش

شبکه سه

۶:۱۵	زلال سخن (سخنرانی مذهبی)
۷	سلام، صبح بخیر
۱۵:۱۵	میدون
۱۷:۳۵	مجموعه «هوش سیاه»
۲۰:۵۰	مجموعه نجلا

شبکه چهار

۹	طلوع
۱۰:۱۵	مدرسه تلویزیونی ایران
۱۵	مجلس شبیه‌خوانی
۱۸	سریال «آن شرلی؛ رویای سبز»
۱۹	چرخ
۲۱	حکایت دل (استاد شهین اعوانی)
۲۲	چهارسوی علم (سال میلیون)

شبکه پنج

۷	یه روز تازه
۱۲:۲۵	تا نیایش
۱۹:۰۵	سریال «هشدار برای کبری ۱۱»
۲۰	تهران ۲۰
۲۱:۲۵	موکب کلمات
۲۲:۰۵	فیلم سینمایی «پدر»

شبکه آی‌فیلم

۱۶	ریحانه
۱۷	فرات
۱۸	کوبار
۱۹	مرگ تدریجی یک رویا
۲۰	نفس گرم
۲۱	ترور خاموش
۲۲	کیمیا

شبکه ورزش

۶	مرشد زورخانه‌ای
۸:۳۰	دنیای ورزش
۱۳:۵۰	باشگاه خونگی: آموزش حرکات ورزشی، نرمش و همچنین تناسب اندام برای آن دسته از افرادی که اکثر وقت خود را در خانه سپری می‌کنند. این برنامه در دو نوبت ورزش بانوان و مردان پخش می‌شود.

شبکه شما

۹	پزشک شما
۱۰	برنامه خانواده: مراکز کهگیلویه و بویراحمد، فارس و کرمان
۱۹	ترانه باران
۲۲	شبانه شب‌های پاییزی

شبکه‌های رادیویی

۶:۴۰	رادیو جوان/ جوان ایرانی سلام
۷	رادیو گفت‌وگو/ صبح و گفت‌وگو
۱۵	رادیو اربعین/ شاهراه عشق
۲۰	رادیو سلامت/ ره‌آورد
۲۱:۱۰	رادیو معارف/ گفت‌وگوی ۲۱
۲۱:۴۵	رادیو ایران/ نیشدارو